

SÉŒOME .XXXVI.

Œ KEJR me revient : ę me dit

L'iniętet du męchant. Davant sez ies n'ęt ōkune křeinte de Die :

Mę il se blandıt an sa malıne fason.

Il hęt ę dęteteste la vętu, tant k'il ęt dętetę.

5 Lę- moos de sa bęche ne sont

Rien ke męchans' ę ke frōd'. Il sęsse d'āprand' ā fęre bien, ę le fuit.

Œ lit se kęchant il ne repanse ke mal :

Ę tient le chemin ki ne vōt rien : Ę ne fuit le fōrfęt.

Œs sies ta klęmanse Siję,

10 Tā vęritę provoiant' ęt juskez ōs sięs. Ę l'ękitę ke tu tięs

Sanbl' ō pluhō- mons . s'ęt tıt abıme profond

Ke tā pręvōianse : ki nęrris ę l'om' ę le bętał.

Œ Die ke ta krass' ę faver

Ęt de remark' ę de pris ! Desęs ton ęl' anfans dez umęins, retiręs

15 A l'onbr', atandront . Puis ı seront anivręs

Du bien de ta męzon, ę kęrjęs d'un kęrant de plęzirs.

An tōę de la vıę la sęrs',

An ta lumięre lumięr' arons . rępan sur kı te konęt ta faver.

Œ- jans de kęr droęt juste ta justis' ętan.

20 Le pię du felon ne se rı pas kontre mę par ōrķęł.

Dę- jans dęvōięs ę męchans

Pęint ne m'ębranle la męin. Tęs sęs ki font mal sont dęjetęs ę chasęs

Lā męme tunbęs ę me vıłęt dęjetę.

I sont tıtaplat bęlevęsęs, dę resęrdre n'ont pu.